

HOZZÁSZÓLÁS

SZILAS GÉZA: „A földrészletek egységes elnevezése” című cikkéhez

(AZ ERDŐ, 1980. június)

Örömmel olvastam a cikk záró bekezdésében írtakat. Ez annál inkább szükséges lenne, hogy a földhivatali felfogás is közelítsen az erdészetihez, vagyis a földrészlet használójáéhoz.

Kiindulási alapnak ismertetem az „Útmutató az erdőgazdasági üzemtervek készítéséhez. Második, javított kiadás. Budapest, 1976” által előírtakat, amelyekhez az üzemtervezőknek tartaniuk kell magukat. Az útmutató az elsődleges cél szerint négy csoportba sorolja a különböző földrészleteket, kódolja és betűjelzi. Ez a besorolás a következő:

Üzemtervezendő területek

I. Erdőrészletek

Gazdasági erdők

- 11 FT fatermelés,
- 12 MT magtermelés,
- 13 MG mezőgazdasági művelésre átalakítandó erdők.

Különleges célú erdők

- 21 UD üdülés (park, tájlesztés, turisztika, egészségvédelem, sétaerdő),
- 22 VE véderdő (gát-, part-, műtárgy-, mező-, talajvédelem stb.),
- 23 TV természetvédelem,
- 24 VG vadgazdálkodás
- 25 KI tudományos kísérlet célúak.

II. Egyéb üzemtervezett részletek

- 51 CS csemetekert (szaporítóanyag-termelés, csemete, dugvány, suháng, plantázs),
- 52 KT karácsonyfatelep,
- 53 BV botolófűzes, sajmeggy, fűz- és nyírvevessző stb.,
- 61 NY nyiladék (üresen tartott villanypászta, drótkötélpálya, út, vasút, gáz, olaj stb. pászta),
- 62 TI erdő- és vadgazdálkodási célokat szolgáló, mezőgazdasági jellegű részletek (tisztás, rét, legelő),
- 63 VF vadföld,
- 64 SZ szántó,
- 65 KG kert, gyümölcsös, szőlő,
- 66 NH nádas, halastó,
- 67 EP beépített (ház, udvar, rakodó, faraktár, üzem),
- 68 UV út, vasút,
- 69 BA bánya (kő, kavics, homok, agyag stb.),
- 71 TN termelést nem szolgáló (terméketlen, különleges célú nem erdőterület, anyaggödör),
- 72 VI vízfelület (tó, patak, folyó, csatorna, mocsár stb.),
- 79 ÜK üzemén kívüli terület.

Leltározandó területek

III. Fásítások

- 81 EF erdőfolt,
- 82 FC facsoport, liget,
- 83 FS fasor,
- 84 FL fásított legelő.

IV. Erdőtömbön kívüli erdőgazdasági területek

- 91 SA szántó,
- 92 RE rét,
- 93 SO szőlő,
- 94 KE kert,
- 95 GY gyümölcsös,
- 96 LE legelő,
- 97 NA nádas,
- 98 ER erdő,
- 99 FN földadómentes (művelési ágból kivett) terület.

Az I. csoport egyértelműen erdő, a földhivatali felfogással teljesen egyezően. A IV. csoport teljesen egyezik a földhivatali besorolással, az eltérés a betűjelzésben van csak, ami erdészeti kódrendszerünkben fakad. A III. csoport, a fásítás, már vitás. Ilyen mértékű elkülönítést mi sem tartjuk szerencsésnek, s ma már értelmét veszítette az üzemtervezendő és leltározandó területek elkülönítése is.

A II. csoport az, amelyiken vitatkozni kell. Am feltétlen figyelembe kell venni az erdőgazdálkodási nézőpontot is. Ezek a területek az erdőtömbön belül vagy közvetlen mellettük helyezkednek el. Rendeltetésük a legtöbb esetben az erdő- és vadgazdálkodástól nem választható el. Ennek következtében sokszor vándorolnak az erdőtömbön belül. Bár változtatják helyüket, pillanatnyi helyzetüknek ismerete mégis szükséges az erdőgazdálkodás szempontjából, ezért térképezzük ezeket a 10 évre szóló üzemi térképeken.

Ezek előrebocsátása után a következő javaslattal élek. Az I. csoport (Erdőrészletek kódjai) jelei és értelmezésük változatlanok maradnának. A többi három csoport helyett szintén három csoportot célszerű alakítani. Ezek a következők lennének:

Erdőművelési ágú egyéb területek (51—59 kód). Ezeket földnyilvántartás szempontjából egységesen erdőnek tekintenénk. A csoporton belüli megkülönböztetést a mi sajátos erdészeti szempontjaink kívánják meg. Ide tartoznának például a szaporítóanyag-termelést szolgáló területek, cserjések, parkok, nyiladékok, tisztások, vadföldek, ideiglenes utak, rakodók.

Művelési ág alól kivett területek. Ezek földnyilvántartás szempontjából szintén egységesen kezelhetők (61—69. kód). Például épületek, állandó utak, vasutak rakodók, bányák, vízfelületek, terméketlen területek stb.

Nem erdő művelési ágú termőterületek (71—79. kód). Teljesen a földnyilvántartással egyezően.

Ezzel az új három csoporttal a földnyilvántartással teljes egyezést lehet kialakítani. A tárgyalások során az egyes csoportokba besorolni kívánt területek körét kellene egyértelműen tisztázni, majd azokat új kódszámmal és -jellel kellene ellátni, kódrendszerünknek megfelelően. Ezekkel a kérdésekkel most célszerű foglalkozni, amikor az üzemtervezés fejlesztése során az útmutató átdolgozása is napirenden van.

Németh Ferenc

(Folytatás a 34. oldalról.)

gazdag és a tág hálózatban telepített kis törzsszámú faállományban már viszonylag fiatal korban megközelítették egymást a válogatási lehetőségek a fatermési táblák adatai szerint.

1963-ban még az volt a szabály, hogy a bükköt az erdefenyőhöz hasonlóan, 1,20×0,30 m-es hálózatban kell ültetni. *Krahl-Urban* már 10 ezer db/ha csemetét is elegendőnek tartott. A jelenlegi vélemények szerint az alacsonyabb törzsszámú bükkerdősítéseknek is megvan az esélye ahhoz, hogy a kívánt minőségű faállomány színvonalát elérjék.

(Der Forst und Holzwirt, 1980. jan. 25. 21—22. p. Ref.: dr. Solymos R.)